

skulde være en Anke imod ham; jeg opførte det kun for at bevise, at han ikke kunde have været Skolelærer i saa mange Aar, før han begyndte at læse til Examen. Jeg har kun fundet mig foranlediget til at bringe denne Sag frem, fordi det ikke er sjældent, at man baade igennem Bladene og andetsteds hører Anker mod de gruelige Misbrug, som Sogneforstanderskaberne skulle gjøre af deres Indstillingsret, idet de ikke tage tilbørligt Hensyn til Karakteren o. s. v.; dette har bragt mig til at lægge nogle Mærke til, hvorvidt de, der ere kaldsberettigede, tage disse Hensyn, som det forekommer mig, at de meget mere ere henvisne til, og som det ogsaa har viist sig, at Sjællands Biskop i August Maaned 1862 var villig til at tage, idet han fandt sig beføiet til at sende den fra Greve indkomne Indstilling tilbage. Naar man sammenligner de to forskjellige Beskikkelser af Sjællands Biskop, fremkommer der et Resultat, som jeg troede, det nok var værd at lægge Mærke til.

H. M. Petersen: Den ærede Forespørgger omtalte før et Brev, som den, der senere blev kaldet til Lærer, skulde have skrevet til Biskoppen, og som skulde have indeholdt en Underretning om, at Sognets Beboere ønskede ham, hvorved den ærede Forespørgger bemærkede, at det senere oplyste sig, at dette ikke forholdt sig saa. Det er et Punkt, der forekommer mig at have overordentlig megen Betydning med Hensyn til denne Sag, thi dersom det kan oplyses, hvad jeg ikke veed, at Manden i egen Interesse har skrevet et falsk Brev, da forekommer det mig, at han ligesom kan straffes for bedragerisk Forhold, og fjernes fra sit Embede.

Formanden: Jeg skulde med Hensyn til det Udtryk, den ærede Taler brugte, bemærke, at jeg troer, at det, som den ærede Forespørgger har meddeelt, ikke kan bespise til at betegne den Vedkommende saaledes, som den ærede Taler gjorde. Jeg maa i det Hele gjøre

opmærksom paa, at jeg ikke troer, at Forespørgselen, som den er stillet her og fremført af den ærede Forespørgger, giver Anledning til at gaae ind paa den paagjældende Mandes personlige Karakter.

P. G. Olfen: Jeg sagde før, at jeg haabede, at hvis der var noget Urigtigt ved min Fremstilling, vilde det blive berigtiget af den høitærede Kultusminister. Jeg har ikke seet det Brev, der skal være skrevet til Sjællands Biskop, men jeg har fra Beboerne modtaget Underretning om, at et saadant Brev fandtes blandt de Papirer, der vare tilstillede Ministeriet, og det fremgaaer ogsaa af Slutningen af den Klage, jeg har oplæst, idet man der ligesom omtaler en saadan mindre rigtig Omgang med Sandheden fra Vedkommendes Side. Jeg skal imidlertid ikke videre forfølge dette Punkt af Sagen; det har heller ikke været det, hvorpaa jeg har lagt særlig Vægt ved min Forespørgsel.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har ikke fundet noget saadant Brev, og desuden vilde der dog være nogen Sandhed i, at de Indstillingsberettigede ønskede ham, eftersom 3 af dem satte ham paa Listen.

H. M. Petersen: Med Hensyn til hvad den ærede Formand udtalte, skal jeg blot bemærke, at jeg sagde: dersom det var saa, hvad jeg ikke vidste, og det forekommer mig ikke, at der deri kan ligge nogen Fornærmelse for Vedkommende. Det har i ethvert Fald ikke været min Hensigt at fornærme ham, ved hvad jeg udtalte; jeg gjentog kun, hvad der engang var udtalt, for maaskee at faae nærmere Oplysninger derom.

Krogh: Den stillede Interpellation giver mig Anledning til en Betragtning, der staaer i væsentlig Forbindelse med det hele Kalbellsystem og den Indstillingsret til Skolelærer-